

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **Městys Jimramov**, se sídlem nám. Jana Karafiáta 39, Jimramov, zastoupen JUDr. Jiřím Kašparem, advokátem se sídlem Palackého náměstí 62, Polička, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 4, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2007, čj. 2834/07-1700-703359, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 10. 2008, čj. 30 Ca 121/2007 - 27,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 10. 2008, čj. 30 Ca 121/2007 - 27, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Žalobce obdržel na základě rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 2. 12. 2003 a ze dne 21. 4. 2004 dotaci ze státního rozpočtu ve výši 4 445 000 Kč na projekt Biocentrum Bukáčkův dvůr. Finanční úřad ve Žďáru nad Sázavou (dále jen „správce daně“) provedl u žalobce kontrolu skutečností rozhodných pro stanovení možné povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně v souvislosti s použitím prostředků státního rozpočtu na projekt Biocentrum Bukáčkův dvůr. Na základě výsledků kontroly vydal správce daně platební výměr č. 38/2006 ze dne 22. 5. 2006, čj. 64264/06/351980/5197, jímž uložil žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 647 252 Kč. Správnost platebního výměru potvrdil žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 3. 2007, čj. 2833/07-1700-703359, jímž zamítl žalobcovo odvolání.

[2] V návaznosti na platební výměr, kterým byla žalobci uložena povinnost učinit odvod za porušení rozpočtové kázně, vydal správce daně téhož dne (tj. 22. 5. 2006) platební výměr č. 39/2006, čj. 64265/06/351980/5197, jímž sdělil žalobci předpis penále ve výši 328 805 Kč. Žalovaný odvolání žalobce nevyhověl, a to rozhodnutím ze dne 6. 3. 2007, čj. 2834/07-1700-703359. Právě platební výměr a na něj navazující rozhodnutí žalovaného týkající se penále je předmětem tohoto řízení o kasační stížnosti.

[3] Krajský soud zrušil shora označeným rozsudkem rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobce proti platebnímu výměru, jímž bylo žalobci předepsáno penále. Důvodem pro rozhodnutí krajského soudu bylo, že již dříve rozsudkem ze dne 10. 9. 2008, čj. 30 Ca 120/2007 - 38, bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ve věci platebního výměru, kterým byl uložen odvod za porušení rozpočtové kázně. Penále je dle § 44 odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, vázáno na porušení rozpočtové kázně. Jestliže v důsledku rozhodnutí soudu čj. 30 Ca 120/2007 - 38 není pravomocně rozhodnuto o tom, že došlo k porušení rozpočtové kázně, nemůže být rozhodnuto o penále za prodlení s porušením takové povinnosti.

II.

Stručné shrnutí základních argumentů uvedených v kasační stížnosti

[4] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž nejprve stručně shrnuje dosavadní průběh řízení. Domnívá se, že platební výměry, kterými se ukládá povinnost odvodu do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně a předepisuje penále, stejně jako obě rozhodnutí žalovaného, byly vydány v souladu se zákonem. Obsáhle polemizuje o zákonnosti svého rozhodnutí, kterým byl uložen odvod za porušení rozpočtové kázně. Dle stěžovatele je nepochybné, že žalobce porušil rozpočtovou kázeň, a odvod do státního rozpočtu mu tak byl stanoven oprávněně. Totéž platí i o předpisu penále. Stěžovatel odkázal na spisový materiál k žalobě vedené u krajského soudu pod sp. zn. 30 Ca 120/2007, z něhož krajský soud v napadeném rozsudku vychází, a na kasační stížnost podanou v této věci. Ze všech shora uvedených důvodů proto stěžovatel navrhuje, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení.

[5] Žalobce vyjádření ke kasační stížnosti nepodal.

III.

Právní názor Nejvyššího správního soudu

[6] Kasační stížnost je důvodná.

[7] Nejvyšší správní soud nepřihlédl k těm námitkám, které se týkají zákonnosti rozhodnutí stěžovatele o uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně. Tyto námitky musí stěžovatel uplatnit v soudním řízení, jehož předmětem je rozhodnutí o uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně. Jak je známo soudu z jeho úřední činnosti, stěžovatel tyto námitky uplatnil v kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu ze dne 10. 9. 2008, čj. 30 Ca 120/2007 - 38, vedené před NSS pod sp. zn. 1 Afs 28/2009.

[8] Předmětem tohoto řízení je rozhodnutí o předepsání penále za nesplnění povinnosti provést včas odvod za porušení rozpočtové kázně. Jedná se o příslušenství daně, které sleduje osud daně samotné (§ 58 daňového řádu, ve smyslu § 1 odst. 1 daňového řádu se rozumí daní

i odvod za porušení rozpočtové kázně). Rozsah přezkumu platebního výměru na penále odvolacím orgánem je limitován, což ostatně platí i pro přezkum soudní – viz k tomu rozsudek NSS ze dne 11. 5. 2005, čj. 1 Afs 137/2004 - 62 (všechna zde cit. rozhodnutí NSS jsou přístupná na www.nssoud.cz). V tomto rozsudku vymezený rozsah přezkumu platebního výměru, kterým se sděluje penále, se aplikuje i v případě daní (např. rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2007, čj. 5 Afs 136/2006 - 60). Uvedené podmínky se samozřejmě zkoumají na podkladě příslušného právního předpisu v účinném znění. V tomto případě se jedná o § 44 odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění účinném do 6. 9. 2004 (viz čl. II. zákona č. 482/2004 Sb.), dle něhož se penále počítá ode dne následujícího po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do dne, kdy byly prostředky odvedeny, a činí 1 promile z částky odvodu za každý den, nejvýše však do částky samotného odvodu. Žalovaný ani soud se tak v řízení o opravném prostředku nezabývají námitkami směřujícími proti samotnému vyměření daně. Lze však uplatnit námitky, že penále nemělo být předepsáno vůbec, či v jiné výši (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 5. 2007, čj. 2 Afs 30/2007 - 68).

[9] Krajský soud zrušil rozsudkem ze dne 10. 9. 2008, čj. 30 Ca 120/2007 - 38, který nabyt právní moci dne 18. 9. 2008, rozhodnutí stěžovatele o odvolání žalobce proti platebnímu výměru, kterým mu byl uložen odvod za porušení rozpočtové kázně. V době, kdy krajský soud rozhodoval o žalobě proti platebnímu výměru a rozhodnutí stěžovatele ve věci předepsání penále (tj. dne 29. 10. 2008), nebyl platební výměr o uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně v právní moci. Krajský soud tedy správně zrušil rozhodnutí stěžovatele ve věci předpisu penále, protože penále je příslušenstvím daně, které sleduje osud daně samotné (viz § 58 daňového řádu a bod [8] shora). V rozsudku čj. 2 Afs 30/2007 - 68 (cit. v bodě [8] shora) se zdejší soud vyslovil k otázce, zda může soud s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s. vzít v úvahu skutečnosti, ke kterým došlo až po vydání rozhodnutí žalovaného: *„Může-li totiž soud v řízení dokazovat (§ 77 s. ř. s.), pak ve svém rozhodnutí vychází z původních i nových zjištění. Důkazem v řízení o přezkumu penalizačních rozhodnutí jistě je platební výměr, od něhož je penále odvozeno. Dokazovat přitom není třeba skutečností, které jsou soudu známy z jeho činnosti (§ 121 o. s. ř., § 64 s. ř. s.). Pokud soud v řízení, jehož předmětem byla zákonnost rozhodnutí na penále, zjistil (a v daném případě o tom není pochyb), že rozhodnutí žalovaného o odvolání proti dodatečným platebním výměrům na daň byla pravomocně zrušena, mohl z toho vycházet.“*

[10] Nejvyšší správní soud vydal dne 9. 4. 2009 rozsudek čj. 1 Afs 28/2009 - 58, kterým zrušil rozsudek krajského soudu čj. 30 Ca 120/2007 - 38 a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Tento rozsudek nabyt právní moci dne 29. 4. 2009. Protože penále jako příslušenství daně sleduje osud daně samotné (§ 58 daňového řádu), Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu ve věci penále. Ten totiž samostatně, nezávisle na rozhodnutí o dani samotné, neobstojí. K rozsudku čj. 1 Afs 28/2009 - 58 soud přihlédl, aniž by bylo nutno provádět dokazování, neboť se jedná o skutečnost známou soudu z jeho úřední činnosti (viz rozsudek NSS čj. 2 Afs 30/2007 - 68, právní názor cit. v bodě [9] shora), která je současně známa též oběma účastníkům řízení.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[11] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrací k dalšímu řízení. V něm je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[12] V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne také o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2009

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu